

בושידת מפלגת פועלי ארץ-ישראל
מ. שרותוק על שאלות העליה, הבטחון והיחסים עם הערבים

**אל הודעות מטרור! בטחון ויכולת נפשית – תנאי לנצחון.
ההנזרות כוחות הייצרה – נפרוץ חומת האלים.**

תמיד אמרנו: שלום עם ערבים, אולם הדבר תלוי לא רק בנו.

לעשרות בודדים ובודלנדיין, בפחים
ובכירות ובמדשא, בפארום ובג'יביה.
השתתפו בהן חברים מה传达ת הסוכנות
וأنשייט פרטיהם שבספרו את מצב העניין
ונימן לנו, ררבנו אחד הודמנויות ציון
סוציאלית, יצרנו אותן. אך לירוי מ"ט
לא העננו כי בשלהי ידווע של השיחות
הוונגה לנו תפיר השאלת דבר גורל
השלטן הנוצע על הארץ — אם נסכים
שיזבצח ערבים מעמד הרוב.
אם פאלנסקי סבור שיש מתרון
באיזו צורה של פטנוציאיה, של פאר
רייטט טריטוריואלי — הוא חייב לומר
על יסוד מה הוא סבור שיש סיכויים
להכנית כו"ל לאנטיש. יסוד להסתכם.
האם בדק את הדריך מתחוך מגע עט
חוגנים ערביים, או שוויה סבירה שתפקיד
אין זאת אומרת שאנו מסירים לנו
רי בעיל הפרק את תפוחינו להבבק
עם העربים. אבל קשה לדראותו בנסיבות
רצינו אם אנו מדברים על התקופה
הקדобра. בזינגרון המדריך על בעיל בריות
אחד ופאלנסקי הרואה אפשרות של
הסכם עם העARBים — נוקטים ש' זכי
סמדרדים שונים של זמן. ובעצם
אין בינהם כל מחלוקת.

דעתם החלטה

המראצה מודיעין, כי לא עננה על
התפקיד השני בבדרכו קפונסקי, שתיה
מכובן ננד החילוקה, באשר איוו ברצונו
לעוזר בכזאת את הויבוח בשאלת המרינה.
אין בינוינו יודע כיצד חפתח שאלת
המרינה היהודית מבחינה אובייסטיבית
ואין יודע גם מה נחליט אנו. אך יש
להציג לנו כמה מריה אחד בישתו
לשאלה הזאת, והזאת: איוו הזרן המב-
שיחת את מכםTEMOT התתקדמות והתה-
בגנות לקרה העתיד בפרק הזמן
הקצר ביזה — נטה נטה. יתרון מאר
שרבים יטענו כי דרך זו איננה בהקמת
מדינה בחולף מהארץ, ואפשר היה
להבין חבר שוציא לנו לווחר על אפשר-
רות ההתבצעות בשנים הקרובות, משום
שע"י כך נפסיד את העתיד, פורשה של
ה策עה זו היא: חביבנו מאות ואלפי שנים,
נכחנה עוז, זו איננה ציונות! וכי יום
החרת רחשות מובהת בידינו? ציונות
— אומרים: הנשמה! והנשמה פירושה —
במלוא היכלות ומיניהם של זמן.

שהלן הקיצוצים, הפיצוין הוא רק בשבר
למקבלי תשומות מה漭שלה, אולם לא
בכחות הנשך ויכולת שמושנו בו.
בפרק זה מדבר המחבר עז בעתקייב
הבטחונו של המ渼לה שעה למעלה
ראש ועריוון הוא בעליה.
בעצם היטים האלה חול במעטן חדש
של הגנה — היה נדר התיל על הנבול
שהקמתה ברוכחה בהזאה נזהלה. ערכה
של עבדה זו היא פורם כל מבחןית
הבטחון. אולם עפיה המועוד בשביוןו
אינו רק בחלקה חומר העברות, אלא
גם בחידרת אنسני לפנות חישות
בבלתי ידיעות לנו. נס ההגנה על הדור
עלים העובדים בנדר מסורה לפלגון
ונזום ערבון.

בתקופת האחרונה הגענו לשכליות
רבים. בINUות חיל הנוטרים. נקבעו דר-
נות של שירות וטריות מואות. נוצרו
פלוגות שדה. מהננה נקדחת אנו עוב-
דים ליהננה איזוריית. בושר ההננה הב-
יאן עללה בשיעור נוכר.

היחסים עם הערבים

בפרק הישלויו של הרצאה התובעת מ- שדרות עם דבריו ש. קפלנסקי בזעידה שעות מעות לפני כן. פלנדי סקי אמר בברבו, כי ממשך שנים דרש שלא נשען על המנדט בלבד ונאמץ את הקשרות עם העربים. דרישתו זו, אין מי שחולק עלייה. ואולם אריך לבתון איזה סכויים מעשים היו לثبتה זו להביא לידי תוצאות. תמיד אמרנו: שלום עם העربים, ואולם הדבר לא היה תלוין רק בנו. קפלנסקי דיבר על חתינו בו משך עשרות שנים. ואולם במשך שנים רבות לדרכו באرض היינו כוח קטן, בלתי חשוב בעיני הערבים. הדבר לפוליטיקה רצינית נפתחה לפנינו רק בתסופה שהמלחמות העלייה הבה דولة. השעה לפולה מדינית רצינית הושגה רק באשר נפטרו עיגנו ערביינו

לראות שאנו בוחן עובדה זו לא רק נטעה כבוד אליגן, היא הולירה גם תונבה הסוכחה, של התקומות ננדנו, והוותה התרוצחות בין שני תגבורות אלה בלבד של כל ערבי — להשליט או לתקומם? איז אמרנו: הגעה

לאחר הרצאת ג'. שפרינצק אמר,
שכללה את יסורי הנולת, שאיפותיה
ותכוותה, ניתנה רשות דברו לי. בן צבי
שעצם דברו בעניין אהה, שאין לו
ניסיונו ישר לשלאות הנדרנות בועידת
מי שיבוא לפניהם את היוערת לא יוכל
לעיניה כשקתה. אולם אם היה סואנת
הגבוי הסכופיים הפטניים — הרוי היא,
לאצרי הרב, שוקתת יותר מידי בפה
שונגע לשאלות וסודות — למצב הגוי
קייטי בו אנו נתגאים.

יעיר דבריו — השאלת אם אמנים
מקננים לנו להוציאם בפנינו וערת החלור
כח השווה בעם הארץ וכדוע לא דנה
בקב' היוערת או עשרה פוליטיות נבחרת

בעהרה לעניין זה פתח מ. שרടוק את הרצחו רבת העניין והניסיונות הטובים, שובחתם לרובאו מיזהר של הקשב בכל טלא האולס. שאלת הומעה בפניהם ועדת החולמה לא געלמה מעניין העומי רום בשער ענייננו האוליטיים. מרכז המפלגה היה מאן מקום התייעצות בעניינים אלה, אך ספק הוא אם אפשר היה להגשים לירוי תוצאות כל שהן בוועידת הדגה נדולות זו, והנתגנה לעניינים מסכימים. בעצם הרצחו היו ישלה עניינים עיקריים: א. העליה, ב. הבטחון, ג. היחס עם העבדים.

בענין געליה

נראה אולי כלפי חז' כי המלך
תמה להרבה מידות העליה מוי
סעה רך בעונות מסניות. והרב
איין בן המלחמה נמצאת נס בתקופות
בין הצדדים. "מלחמות עמדות" היא,
אין לראות בה כוונת סיכום לאופנסר
בוחות גזרות, להישג מטרות בכח
אחד. הכפיד על המלחמה הזאת —
המצב הכללי בארץ. אולי אם מלחמתנו
לא הנחילה לנו נצחון, הרוי היה הבואה
לירוי התקוממות ניצרת. מאיירול 1938

על כן טה העממי עוזגדות, שנכתב
בחומרה. בעצם הימים אלה נתרטמו
הפסלים של א' הובנו כראוי ויש שנות
פרצוי לטובה שלא כדין. מהמאנסים
של אלף רשותות, שנם על השנתו בפרט
כל היהת התפקידו, יורדים כי-200 רשי-
ונות בשבייל הנמצאים בארץ כדין ועוד

בלם ג'

העדרות,

באחר

ההת'

מ-

גאדרין

בראש

בדרכך

נאכנית

מספ-

גוזדים.

בכוריה

המייר

צא

דאיו

ביביטיות

ואהדרה

ה-

וליבּ

בספר

שחריות

ביביניד

ה-

יקה

בון אָרְ

רשות על

זיב כה

ט' מיט'

ס-

ס

ברוכך מזא
פונ. הרינו
ספראת ש
לא השיבו
שורף י

השלט
מכתבי או

רַפְּרָן

מוסרו
ברם נתקטו
יריות יוד

ע

צערוי
שלחו מה
בפלשתינה'
תס לונדרו
ומוסטלט
מושל כ
די הממש
ל"וuder הנג
הגענוים".

נפתח

היום נג
בין לאומ
רבה בקרני
והסתדרו
לפונגרס ו
(ירושלים).
ר"ד י. מא
(ת"א). הר
ניכר בין

ג'חביין חבר שיציע לנו גוותר ע"י אפש
רות התבאות בשינויים הקרים, משום
שע"י כך נטיד את העתיד. פירושה של
הצעה זו היא: ה宾נו מאות ואלפי שניות,
כחחה עוז. זו אינה ציוגות! וכי יומ
הທורת הרחוק סובטח בזינונו? הצעות
אומרת: הנשמה! והנשמה פירושה —
במלאה היכולת ובמיגמות של עוז.

6 ב-12.30 בלילה הווע' הי"ר ב.
לוקר על המפקת לעשר דקות, שלחתי
ריה יישארו באולם צירום בלבד ויגשו
לקבלת החאלות — כדרישת קבוצה
גדולה של צירום, שהודיעו על אי
יכולתם להשאר עוד יום מחוץ לבודר
תפ. אך בעבור שעה קצרה והדר
שהעודות טרם סיימו את עבודתן ואין
טעם לשיבת לילה בלוי סיכויים לסיטים
בבאת העמידה, הוחלה, איסטוא, מחדש
את המילאה בוקר. הוועדה המהדרת
נסקרה להמשך עבודתה.

הובוקר ב-10 נפתחה ישיבות המילאה
לאחר הדרונים בועדה המהדרת ובועדת
המנויים במשך כל הלילה. האכבה בענין
ינו שנדרנו בוערת החלה בשאלות
הסתדרות לפטריתן להצעות למוסדות
ההשתדרות היחסיתן.

השאלות הראשונות — הנגות החי-
ליות בעבודה נכל מקום שתברר
ניתן להנשמה הנדלה השתפרות של
החברים המשכרים יטעה מזרנות
ההנדלות בגבורת אמצעים למלחתה
בחומר עכודת, הנשמה החוקה השיתוף-
פית בקואופרטיבים. הגברת היסודות
השיתופיים ב"שיכון", הגברת האמצעים
הכسطניים של מרכז הקואופרטיז, הקמת
המודעה הכלכלית, החשת התקנים
לחוקת התווך לענורה וחוקת התווך
להתיישבות, פועלות לתיקנת מצב העבו-
ר דה העברית במושבה ומזכם של הפו-
עלים במושבות, ועוד. בישיבת המילאה עוסקים בהצעה
על החלטות.

בימם הדריך פוליטיקה רצינית נפתחה
לפנינו רף בתוכות שחלה העליה הנ-
דולה. השעה לפעולה מדינית רצינית
הגייה לך כאשר נפקחו עיני שביבינו
לראות שאנו כוח. עובדה זו לא רק
נטטה כבוד אלינו, היא הולידה נ-
תונת הרכבתה, של התוכמות ננדגה.
היתה התרצות בין שני שתי תוגבות
אללה בלבד כל עבי — להשלים
או להתקומם או אמרנו: הנעה
השנה להיוות אקטיביים, לעורר את
תגובה השלים ולעמור בפניו ההתקומם
שלו. לא מקרה הוא שהפעול חוף
לטיטת הארצות אוטופריה בכל זה. אף מני-
שי בקשר לקרים מוחזק נשים ויל-
דיים הוציאו מאותם דשונות בס-
כל מה יש בו במספר זעום כל כך
לשם, בשבי עריך לטפס את כל
הארצאות אוטופריה בכל זה. וכך
לעתה המרינית, ונמשכה ע"י חבריו
שכאו אחריו.

באותן שנים ראיינו במחנה העברי
התונדרות בין כפות המאוזים של
שתי התנובות. צפינו מראש את הסבנה
שההכרעה יכול להיות נורנו, ואשר
יגורנו בא. הנחשול פרץ, הרס את חומות
ההנדלות הבלתיות והציג את כל
השתפה. וערינו אנו חיים במשטר זה.

קסטנסקי החעלם, בודאי לא במת-
ביון, מן הנסיבות למ"ט עם העטים
שנעו מצדני. בועדות פוליטיות של
ונגנרטיס וטועצת הסוכנות מסרו
רוח"ות מפורטים על הטעמים שנעשה
על התוצאות, כן נמסר חומר רב
בעניין זה למרכו המפלגה. היו פניות

לעוני עיסא בטאט

בין חלי עיסא בטאט יש ליטנות נס-
את ראש מועצת בר איזית (רמאלה)
ערבי נוצרי שישב שנים רבות בארץ
כה והתכוון גם לחזור לשם. הוא נרצה
מן חרדים אחרים.

נתמנה נוכר יטעה המוסלמית

טואר אומאס אלחומי נחמונה לנו-
בר כלוי של המועצה המוסלמית העלי-
ונה במקומות פורמו שפטור ונישך למינה
ההשגר.

קרובים ותלמידים. אבל גם משני הפני-
ים העיקריים שנשאלו כבוגרים, הפג-
שׂל בעלי הון — בלבתו היה רק להלכה.
לא כן פג העלה אזעקה, שנכבל
בחומרה. בעצם הימים האלה נחרסמו
חפסדרים שלא הובנו. בראווי ויש שנות-
של רשותם של אדרון, מורה כ-200 רשי-
יוניות בשבי עריך לטפס את כל
הארצאות אוטופריה בכל זה. וכך
ל-100 — בשבי עריך לטפס את כל
הארצאות אוטופריה בכל זה. וכך
לעתה המרינית, ונמשכה ע"י חבריו
שכאו אחריו. וכך שושבם היה
לשביל אלה שושבם היה
ל-100 מני-
שי בקשר לקרים מוחזק נשים ויל-
דיים הוציאו מאותם דשונות בס-
כל מה יש בו במספר זעום כל כך
לשם, בהם באוטופריה — דרישות
של נשים שבעליהם אבדו עצם קדמת
אשר בנים שבאוטופריה "געטס" ויש
לכם בנים באוטופריה, ועוד ברומה לאותה
אם יעלה בידינו להביא שניים מנצח

הכלכלי בארכ' — ויש טומנים לבך —
יהו למלחתנו בחווית העליה טיכוים
נדולים תרבנה יותר לנצח. וחותמה
עלינו לאoor את כל בותנו כרי לשמר
ע"י הביבושים ולפוץ עוד את החומה".
פרק השנת הנצחון

אין יודע כמה זמן עליינו עוד

לחיות במשטר של טורו. הלחץ שלנו
על השלטונותינו אינו צריך להפסיק, אולם

בזה בלבד לא נוכל לנצח יידי הובנה.

עלינו לעשות את חשבון עצמנו ולהפכו
להתשבחות המצב הזה. "טזו אחה
עלינו להטיל על עצמנו: אל וועה, אל
הוועזות טהור, מערבות שונאים

טזונג, מומ שלנו שנשפך. אין לנו
נתונים לפונרים, ואין לנו מונחים

בצאנ' לטבח. מזב מלחתה הווא, מל-
תת קיום לישוב ומלחמה על עתיד העם.

הישוב מתנוןן ונתקם. ובמלחמה יש
חשוב מתנוןן או קרבנות. אנחנו מבלים

ונככה כל קרבן שנופל בתחוםנו. אכן
אין גאנטום הנשימים בלאוות בלאוות
למצות את החשבון שלנו. כלפי פנים

עלינו לחתחן בננד ועוזעים. כי עוז
מלחמה ארכחה פנינו, וככלפי חז

עלינו לתראות אומץ, בטהון וונגולת
נפשית של החקת מעמד. וזה הכרחי
לנגןן.

חובב שניה המגלה עליינו היה —
ההנתונגע. בפארשה זו השגנו לא מעט,

אבל עוד אנו עומדים בראשית דרכנו.
הביבוש שכבשנו — בוח יהורי מזין

בנדי, ישנה שיננו ניצה את כל דמאות
הישוב שלנו כיבוש זה הוא של פימת

והיא יתמוד בירידנו. —

בדיננו 3600 רוביים צבאים ואולם
מטפר האנשיirs הרשאים להשתמש בנשק

זה הוא הרבה יותר גרול. אם פנוי זעום
מקה השתרר רושם כאלו בוח הנקה
שאנו העצטט — אין זה רושם נון.

וכוואר ההננה שלנו גכה דוקא ביום

